

ÚHEL POHLEDU

Horší než Trump

Po sto dnech v Bílé domě: Starý dobrý Joe není starý dobrý Joe. Je to loutka v rukou radikální levice

ROMAN JOCH

publicista působící
v Občanském institutu



Romane, koho bys volil? zeptala se mě moje manželka, když si myslela, že jí to řeknu. Mýlila se. Neřekl jsem jí to. Můžeme mít intimní vztah, ale takto daleko – ne. Ptala se mě, koho bych volil za prezidenta, kdybych byl americkým občanem? V Česku je to snadné. Kohokoli jiného než toho chlápka, který tam je.

Antitrumpisté a „nevertrumpisté“ mi nadávají, že jsem o něm neřekl dost špatných věcí. A trumpisté mi nadávají, že jsem o něm neřekl dost dobrých věcí...

Byl jsem překvapen (vzdor svým očekáváním), jak dobrá byla politika Trumpovy vlády. Čekal jsem něco mnohem horšího. A vědomě říkám Trumpovy vlády, nikoli Trumpa. Vždy byl velký rozdíl mezi Trumpem a Trumpovou vládou. (Děkuji, deep state, hluboký stát...)

Když se Trump po volbách 2020 choval hanebně, kritizoval jsem ho. A trumpisté mi namítnou: „... ha, ha, ha, máš Bidena! To jsi chtěl!“

Ne, to jsem nechtěl. Tento článek bude věnován malému segmentu populace – českým pravicovým „nevertrumpistům“. Jsou pravicoví a Trumpa považovali za takovou ostudu, že by ho nikdy nemohli volit.

Zbyly jim oči pro pláč

Joe Biden, starý, dobrý dělnický Joe ze Scrantonu v Pensylvánii, nyní žijící ve Wilmingtonu, Delaware, z chudé rodiny, ano, ten starý dobrý katolík, který denně chodí na mši svatou, je to tudíž reprezentant náboženské levice, kandidoval s heslem „návrat k normálu“.

„Normalita“, „normalizace“ byla hesla jeho kampaně. A mnozí lidé tomu věřili (já ani na chvíli). Pak vyhrál. Vyhrál těsně, ale suverénně. Asi tak jako Trump v roce 2016. Ten Bidenův výsledek v roce 2020 je zrcadlovým obrazem Trumpova výsledku v roce 2016. Pár desítek tisíc hlasů ve dvou, třech státech a mohlo to být opačně. V roce 2016 i v roce 2020.

A Trump se po volbách 2020 zachoval tak, jak všechny nejhorší karikatury z americké levice říkaly, že se zachová...

Biden byl zvolen prezidentem a pravicoví „nevertrumpisté“ byli potěšeni. On kandidoval jako centrista. To byl ten apel, kterým pravicové nevertrumpisty získal. Byl prý „normální“. Byl to prý návrat do „normálu“.



Návrat do „normálu“ sliboval po éře Donalda Trumpa jeho nástupce Joe Biden. Do „normálu“, který se autorovi vůbec nelíbí. FOTO REUTERS

Tomu nevertrumpisté věřili. A nyní jim zbylo co? Oči pro pláč? Bidenova vláda je jedna z nejradikálnějších v dějinách USA. Biden chce být nový FDR, nikoli jen LBJ, natož JFK. FDR jako Franklin Delano Roosevelt. Ten s „novým údělem“. Totální překopání vztahu federální vlády a člověka. Ne jako LBJ, Lyndon B. Johnson a jeho „Velká společnost“. On, LBJ, si myslel, že může zvládnout dva státní programy: porazit chudobu doma a porazit komunisty ve Vietnamu. V obou se mýlil, v obou prohrál.

No a JFK. Zemřel mladý, zemřel krásný, jeho manželka byla jednou z nejhezčích dívků na světě, ale jako politik zase až tak moc neznamenal. Nejspíš by volby 1964 prohrál, ale měl to štěstí, že ho komunistická kulka odnesla na věčnost... A do říše snů a imaginace...

Zlo je ta druhá strana

Biden. Jakých je vlastně jeho prvních sto dnů? Nejhorší krize – zatím – je ta na hranicích. Je to imigrační krize. Ta může způsobit, že dnes opoziční republikáni získají většinu v obou komorách amerického Kongresu v roce 2022. A pak, ano, Biden a jeho vláda utrácejí jako opilí námořníci v přístavu. Ale toto mu nemohu vyčítat, pro-

Biden a jeho vláda utrácejí jako opilí námořníci v přístavu. Ale takto fiskálně neodpovědné byly vlastně všechny americké vlády v tomto století.

”

tože takto fiskálně neodpovědné byly všechny americké vlády v tomto století a tisíciletí. Bush, Obama, Trump i Biden. Naše paní ministryně Maláčová se měla u koho učit...

„Nevertrumpisté“, naletěli jste. Starý dobrý Joe není starý dobrý Joe. Je to loutka v rukou radikální levice.

„Romane, koho bys volil, kdybys byl Američanem?“ zeptala se mě manželka, když si myslela, že jí to řeknu. Mýlila se, jak jsem řekl. Neřekl jsem jí to.

Takže, koho bys volil? V naprosté většině případů bych nevolil. V Kalifornii (demokratický stát) a ani v Texasu (republikánský

stát) bych nevolil prezidenta, jen kongresmany, senátory a místní úředníky. Trumpa bych nevolil.

Ale ve státech, kde na každém hlasu záleží? Ve státech jako Arizona, Wisconsin, Michigan, Georgia, Severní Karolína, Florida, Ohio, Pensylvánie? Koho bych tam volil?

Trumpa. Ne proto, že ho miluji, naopak, nesnáším ho. Ale proto, jaké zlo je ta strana druhá.

To byste nevěřili, ale na Slovensku žije člověk, který za tuto odpověď – kterou jsem vám právě dal – pořádá hony na čarodějnice a nejradyji by vás upálil. Za to, že volíte stranu jinou než tu „správnou“. Jmenuje se Martin Šimečka.

V letech 2008–09 jsem potkal člověka, který pracoval na vysoké pozici v kanceláři viceprezidenta Dicka Cheneyho. Tehdejší americký prezident, George W. Bush, na něho hodil nevděčný úkol. Jako například arménský a turecký problém. Tj. zabývali se posledními roky vlády otázkou, či uznat nebo neuznat genocidu, to slovo. Nakonec se rozhodli neuznat, Turecko bylo důležitý spojencem.

Joe Biden pojmenoval pravdu pravdou. Byla to genocida. Bůh mu žehnej. Budu ho ještě mnohokrát kritizovat, ale toto mu nikdo „neodpáře“. Pravda je pravdou. Bůh mu žehnej.

DISKUSE

Návrat nevolnictví? Je prostě před volbami

JAN CHVOJKA

předseda poslaneckého
klubu ČSSD



Předvolební období tradičně bývají bohatá na nejrůznější návrhy, které vybočují z hranic všedních dnů. Většinou to jsou návrhy populistické, tedy toho druhu, které si mají získat přízeň větších skupin voličů. V tomto směru zcela vybočuje pozměňovací návrh podnikatele a poslance za ANO Pavla Juříčka.

Tento politik z kategorie „lidumilných miliardářů“ navrhuje zavedení až 16hodinových pracovních směn. Nyní zákony připouští za určitých podmínek směny nejvýše 12hodinové. Pan poslanec Juříček přichází s tím, že za-

městnavatel by mohl nařídít 16hodinové pracovní směny v případě postižení zaměstnavatele přírodní katastrofou, ale také v případě epidemie, výrazného propadu ekonomiky nebo jiných obdobných ekonomických důvodů. Jen zčásti by zvýšené pracovní úsilí záleželo na dohodě zaměstnance a zaměstnavatele.

Ve skutečnosti je ale motivace návrhu jiná. Sám návrhovač v dubnu uvedl, že návrh rozhodně nesměřuje pouze na případy nutnosti vypořádat se s následky živelných katastrof a podobných situací. Naopak výslovně řekl, že návrh by měl umožnit nevolnické směny také v případě provozní nutnosti, například když hrozí zpoždění dodávek a na ně navazující penále zaměstnavatele. Návrh na výrazné snížení pracovních standardů tedy vychází především ze snahy po dalším ekono-

Bylo by zajímavé dozvědět se, jak si pan poslanec představuje, že budou kvalitní výrobky vyrobené v 16. hodině směny v jeho továrnách

”

mickém zisku při neschopnosti zaměstnavatele a jeho manažerů zorganizovat výrobu a objem zakázek tak, aby se daly zvládnout v mezích řádných pracovních standardů.

Plán podnikatele a poslance Juříčka směruje nejenom proti základním právním zaměstnanců. Na místě je totiž také položit si otázku, jestli předmětný návrh má ještě vůbec něco společného se zdravým rozumem. Navržená 16hodinová pracovní směna nejenže odpovídá standardům kapitalismu 19. století, jak je popsal ve svých románech například Charles Dickens anebo Émile Zola. Nemá už vůbec nic společného ani s požadavkem na zajištění bezpečnosti práce, ani s právem zaměstnance na odpočinek. Bylo by zajímavé dozvědět se, jak si pan poslanec představuje, že budou kvalitní výrobky vyrobené v 16. hodině směny v jeho továrnách. Velká sláva by to nebyla a nemohl by za to žádný ze zaměstnanců. Nemluvě o míře pracovních úrazů, která by toto doslova ždímání lidí až na dřeň nevyhnutelně doprovázela.

Nepodstatná je argumentace, že v některých případech by si zaměstnanec mohl vybrat, zda na něco podobného přistoupí. Pracovníprávní vztah je totiž v řadě případů svobodný jen na papíře. Někteří zaměstnanci musí brát, co se nabízí. Kromě toho zdaleka ne všichni lidé jsou schopni dohlédnout dlouhodobé zdravotní následky takto nesmyslně dlouhých směn.

Nepřekvapí, že návrh jednoznačně odmítají odborové organizace. O nesmyslnosti návrhu ale svědčí také jeho odmítnutí z řad odborníků na trh práce z personálních agentur, ale i Svazu průmyslu a dopravy nebo Asociace malých a středních podniků.

Jediným kladem návrhu je tedy jen to, že ukazuje v plné nahotě, jak by vypadala vláda „odborníků z praxe“, kdyby nebyla korigována například ČSSD.

DOPISY REDAKCI

Radeckého doba nebyla na Československo zralá

Ad LN 4. 5.:

Raději Cimrman než Radecký

Je to k nevíře, jaké staré předsudky snad z dob předválečných nám nabízí autorka příspěvku Jana Machalická. Historické postavy je přeci nutné posuzovat také v rámci doby, v níž žili. Doba maršála Radeckého nebyla tehdy pro vznik Československa zralá a také je otázkou, co nám přinese budoucnost v rámci stále se zmenšujícího evropského kontinentu, kde žije v poměru ke světovému obyvatelstvu již jen mizivá část obyvatelstva této planety.

Italská republika není navíc tak přecitlivělá na nějaké bitvy devatenáctého století, jak dokazuje i samotná horečná obnova pomníků Habsburků nejen v německy mluvících Jižních Tyrolích, ale třeba i pomník habsburské císařovny Alžběty (1837–1898) v bývalém hlavním přístavu Rakouska-Uherska, v dnes italském Terstu. Také blízký zámek Miramare láká na návštěvu nostalgiky s poukazem na habsburského císaře Maximiliána mexického a nikoho to v Itálii neuráží. Radecký patří prostě tam, kde už jednou byl, aby připomněl slávu velkého vojevůdce a syna své země.

Peter Barton, historik, Univerzita LMU Mnichov

Radecký byl Čech

Ad LN 4. 5.: Raději Cimrman než...

Články paní Machalické čtu ráda a většinou s nimi souzním, teď bych si dovolila oponovat a to ne jsem ani příznivkyně monarchie.

Maršál Radecký byl Čech, k Čechům se hlásil a porazil Napoleona, to je důvod, proč by jeho pomník měl být vrácen do veřejného prostoru. Byl ve své době ctným a velmi váženým mužem, na jeho počest složený „Radeckého marš“ zahajuje pravidelně proslulý Novoroční koncert Vídeňských filharmoniků.

Nevadí nám Valdštejn, další válečník sloužící Habsburkům, a nepožadujeme po Švédsku odstranění jejich památníků, např. generála Lennarta Torstonsena, který decimoval Moravu za třicetileté války, či polního maršála Hanse Christoffa Königsmarcka, o ukradeném kulturním bohatství v Praze pod jeho velením si můžeme nechat zdát.

Vadí-li Radecký jen proto, že by se to nemuselo líbit Italům, to mi přijde trochu hloupé.

Naďa Kleinová,
naďa.klein@seznam.cz

Názory v této rubrice nemusejí
vyjadřovat stanovisko redakce